

scypłiny wojskowej stosuje się do studentek wymienionych w ust. 1 przepisy dotyczące studentów obowiązanych do tego szkolenia.

§ 5. 1. Składanie przez studentki odbywające wojskowe szkolenie egzaminów końcowych z tego szkolenia w ramach studium wojskowego akademii medycznej odbywa się na zasadach określonych w przepisach wydanych przez Ministra Obrony Narodowej.

2. W razie niezłożenia przez studentkę egzaminu końcowego z wojskowego szkolenia z wynikiem pomyślnym stosuje się zasady przewidziane w regulaminie studiów w odniesieniu do egzaminów z innych przedmiotów obowiązkowych.

§ 6. 1. Studentki, które ukończyły wojskowe szkolenie w ramach studium wojskowego i złożyły z wynikiem pomyślnym egzamin końcowy z tego szkolenia, zostają przeniesione do rezerwy oraz otrzymują tytuł podchorążego rezerwy.

2. Studentki, które w czasie odbywania wojskowego szkolenia zostały orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej uznane za niezdolne do służby wojskowej kobiet, zostają zwolnione z tego szkolenia oraz od obowiązku wojskowego kobiet.

3. Studentki obowiązane do odbywania wojskowego szkolenia, które przed jego ukończeniem zostały skreślone z listy studentów akademii medycznej, zostają zwolnione z tego szkolenia i przeniesione do rezerwy.

§ 7. 1. Absolwentki akademii medycznych, które ukończyły wojskowe szkolenie studentów i zostały przeniesione do rezerwy (§ 6 ust. 1), będą powoływane na jednorazowe

przeszkolenie wojskowe na okres nie przekraczający sześciu tygodni.

2. Powołanie absolwentek akademii medycznych wymienionych w ust. 1 na przeszkolenie wojskowe nie może nastąpić wcześniej niż po upływie trzech lat od uzyskania przez nie prawa wykonywania zawodu lekarza.

3. W sprawie powoływania absolwentek wymienionych w ust. 1 na przeszkolenie wojskowe oraz poddawania ich przed powołaniem przeglądowi lekarskiemu stosuje się przepisy dotyczące żołnierzy rezerwy powoływanych na ćwiczenia wojskowe.

§ 8. Wojskowemu szkoleniu studentów określonego w uchwale podlegają również studentki uznane za zdolne do służby wojskowej kobiet w trybie przewidzianym w § 2, które w dniu wejścia w życie uchwały odbywają wojskowe szkolenie w ramach studium wojskowego akademii medycznych na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 9. Powołaniu na przeszkolenie wojskowe w myśl § 7 podlegają również absolwentki akademii medycznych, które na podstawie dotychczasowych przepisów odbywały w tych akademiach wojskowe szkolenie studentów i po złożeniu egzaminu z tego szkolenia z wynikiem pomyślnym zostały przeniesione do rezerwy bez mianowania ich na stopień oficerski.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Obrony Narodowej oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

295

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 czerwca 1959 r.

w sprawie zezwolenia na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych uzyskanych z niektórych tytułów.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) i na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 27 lipca 1949 r. o zaciąganiu nowych i określaniu wysokości nie umorzonych zobowiązań pieniężnych (Dz. U. Nr 45, poz. 332) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się:

1) obywatelom polskim będącym krajowcami dewizowymi,
2) repatriantom powracającym do Polski
na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych przyjmowanych w tym eksporcie, otrzymywanych z zagranicy z następujących tytułów:

- darowizn, nie obciążonych warunkami dokonania jakichkolwiek świadczeń przez obdarowywanych, oraz alimentów,
- spadków zagranicznych, zapisów oraz realizacji mienia posiadanego za granicą,
- odszkodowań uzyskanych z tytułu prześladowania przez reżim hitlerowski, w tym również odszkodowań za prace przymusowe,

d) odpraw demobilizacyjnych i należności za prace w obozach jenieckich.

2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt 1 mogą również wykorzystywać w eksporcie wewnętrznym zagraniczne środki płatnicze przyjmowane w tym eksporcie, posiadane z tytułu oszczędności z diet zagranicznych lub z tytułu wynagrodzeń, otrzymywanych w zagranicznych środkach płatniczych od instytucji i jednostek wymienionych w art. 14 ustawy dewizowej.

3. Zezwala się osobom, o których mowa w ust. 1, na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym posiadanych w kraju i będących ich własnością zagranicznych środków płatniczych przyjmowanych w tym eksporcie.

§ 2. Rodzaje i postacie zagranicznych środków płatniczych, jakie mogą być przyjmowane na zapłatę w eksporcie wewnętrznym ustala Bank Polska Kasa Opieki.

§ 3. Bank Polska Kasa Opieki może w przypadkach na suwających się wątpliwości uzależnić wykorzystanie zagranicznych środków płatniczych w eksporcie wewnętrznym o

udowodnienia przez zainteresowaną osobę istnienia tytułów i okoliczności wymienionych w § 1.

§ 4. Osoby prawne oraz instytucje i organizacje nie posiadające osobowości prawnej, jak również osoby fizyczne nie wymienione w § 1 ust. 1, mogą wykorzystywać w eksporcie wewnętrznym przekazywane na ich rzecz z zagranicy zagraniczne środki płatnicze przyjmowane w eksporcie wewnętrznym tylko po uzyskaniu na to indywidualnego zezwolenia dewizowego i na warunkach w tym zezwoleniu określonych.

§ 5. Zezwolenie na wykorzystanie zagranicznych środków płatniczych w eksporcie wewnętrznym (§ 1 ust. 1):

1) nie zwalnia od obowiązku:

a) uzyskania wymaganego przepisami zezwolenia dewizowego na zawarcie umowy, gdy umowa ta ma być źródłem uzyskania tych środków płatniczych — z wyjątkiem przyjęcia (akceptowania) darowizny lub pomocy bezzwrotnej,

b) pobrania przypadających od zagranicy należności pieniężnych i sprowadzenia ich do kraju,

2) nie ogranicza możliwości zapisania sum przekazów w zagranicznych środkach płatniczych na bankowe rachunki walutowe w kraju do ewentualnego późniejszego wykorzystania.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

296

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

z dnia 24 czerwca 1959 r.

w sprawie wykorzystania środków funduszu zakładowego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wypłata środków funduszu zakładowego na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników może nastąpić po uprzednim przelaniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy środków funduszu zakładowego, przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników zgodnie z przepisem art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) przedłużonej na rok 1959 ustawą z dnia 21 grudnia

1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399).

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również przy wypłatach zaliczkowych.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy przypadków, gdy suma środków pieniężnych przeznaczona zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym — na budownictwo mieszkaniowe nie przekroczy:

— przy odpisie zaliczkowym za I półrocze	— 25.000,— zł,
— przy odpisie zaliczkowym za III kwartał	— 37.500,— zł,
— przy odpisie rocznym	— 50.000,— zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. J. Trendota*

297

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWĘTRZNEGO

z dnia 31 marca 1959 r.

w sprawie zakresu wykonywania przez Państwową Inspekcję Handlową kontroli jakości towarów, powoływania rzeczoznawców oraz orzekania o zniszczeniu lub oddaniu do przerobu artykułów stanowiących przedmiot obrotu towarowego.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 11, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej, zwane w dalszym ciągu „organami inspekcji”, dokonują badania jakości artykułów przeznaczonych do obrotu lub znajdujących się w wewnętrznym obrocie handlowym, jeżeli wymaga tego ochrona mienia społecznego lub interesów konsumentów, a w

szczególności w zakresie dokonywanej inspekcji lub w wyniku tej inspekcji.

2. Organy inspekcji dokonują na wniosek zainteresowanych badania jakości owoców, warzyw, ziemniaków, przetworów owocowo-warzywnych i ziemniaczanych oraz ryb morskich dla celów orzecznictwa jakościowego, jeżeli inne organy nie prowadzą orzecznictwa jakościowego tych artykułów.